

Manskörens konsert.

Ur Hangötidningen 2.2.1937

Hangö Manskörs festkonsert senaste lördag kväll i stadshusets festsal hade samlat i det närmaste fullsatt salong. Denna omständighet gav tillfället den rätta prägeln av fest och eldade de uppträdande att göra sitt allra bästa. Konserten blev en evgjord framgång för den framåtsträvande kören och dess skicklige dirigent, director Sune Carlsson.

Kören uppträdde inemot 30 man stark med antalet anmärkningsvärt jämnt fördelat på de olika stämmorna. Första tenoren, som vanligen är vår manskörers akilleshäla, räknade flera klangfulla röster, som med glans buro upp den första stämman. Även inom de övriga stämmorna var röstmaterialen rätt så gott. Dock kvarstår fortfarande som en negativ omständighet bristande behärskning av stämman hos en del av sångarna, säkerligen beroende på otillräcklig rutin. Man har emellertid icke rätt att i detta avseende begära för mycket.

Dirigenten höll ihop det hela med fast hand, så att sången klingade – som kvartettsång bör klinga – rytmiskt stram och hurtig. Samsången och precisionen förtjäna ett gott vitsord. Mot intonationsrenheten kunna inga mera vägande anmärkningar göras.

*

Programmet var något brokigt sammanställt och innehöll bl.a. tre nyheter av körens dirigent, tillagnade Hangö Manskör. I ”Sång för Hangö Manskör” till text av Hj. Krokfors har kören fått en präktig lystringssång. ”Nu skall vi sjunga kvartett” till text av Jonathan Reuter är en trevlig kvartett i ”Liedertafelstil”. Varje strof begynner med ett accelerande av god humoristisk verkan. ”Mod” till text av Jeja Roos gör ett äkta kvartettintryck av manlighet och kraft. Dessutom utfördes bl.a. Sigurd Islandsmoens arrangemang av skämtvisan ”Tordivelen og fluga”, en effektfull och roande exponent för en viss art av folkvisarrangemang, som tyckes vara på modet speciellt i Norge. Konsertprogrammet avslutades med Sune Carlssons ståtliga ”Granitblomman”. Det förnyade åhörandet befäste det fängslande intryck man tidigare fått av denna tonsättning. Det gläder speciellt undertecknad, att uppmaningen att behålla denna förnäma komposition på repertoaren beaktats.

*

Kapellmästare Erkki E. Karjalainen skötte förtjänstfullt beledsagningen till Straussvalsen ”An der schönen blauen Donau” och ”Granitblomman”. Men flygeln var fruktansvärt ostämd.

Publiken var mycket entusiastisk och sparade ej på bifallsyttringarna. En stor del av programmets nummer måste omtagas. Utöver programmet sjöng kören dessutom Carlssons ”Långsamt som kvällsskyn” och Collans ”Hangö marsch”. En deputation från Hangö svenska kyrkokör överräckte blomster. Ett par andra blomsterbuketter, den ena från Hangö blandade kör, bidrogo till det festliga intrycket.

Som bekant mister kören tyvärr nu sin framstående och uppburne dirigent. Till tack för hans fruktbringande arbete inom kören överlämnades till honom som minne från Hangö manskör en synnerligen trevlig modell av Columbus’ kravell ”Santa Maria”. En symbolisk gåva! Sune Carlsson lämnar sin gamla värld för att kanske som Columbus upptäcka en ny.

J.S

Sång för Hangö Manskör Av Hj. Krokfors

Sjunges för första gången vid konserten i Stadshuset d. 30.1.-37 kl. 20.

Här där land och hav och himmel mötas,
där hungrig bränning reser ragg,
stormen går och strand och klippor mötas,
här vi landgång gjort och hissat flagg.

Östsjövågor, ystert bränningsblonda
måsens skri och strandens fräna tång,
havets dyningsmummel stormnattsvända
födde i vårt bröst sin djupa sång.

Sjung oss samman sång, när haven ryka!
Lär oss modigt taga stormen mot,
aldrig svikta aldrig flaggan stryka
för en okänd makt, för främrat hot.

27.6.-36